

له سه ر و شه يه ک دوو که سی بیتاوان ده ربہ ده ده بن

بھشی دووھم و کوتایی

ئامينه



نه بیو، و هک خویان ده یا لگیرایه و ه
تنه نیا کوریکیان هه بیو و هه بیش
مردووه، ظیتر مدنالیان نه بیو و، بزیه
و هک مدنالی خزیان سه بیری ئیمه یان
ده کرد. ئیوان هه ممو کوسنکی ئیمه
بیون. ئیتر هه مومان یه ک خیزان
بیوین، خانویکی که وره تمان گرت،
رۇژیکى هه بینی پېش ئه و هی
بگوازینه و هام زدینه بانگی کردن
و بییگوتین: "شرم له دین دانیه،
ماوهیکه له گەنل ئیمه دا ده ئین، که
ده گوازینه و هئیوه ژووری خوتان و
ئیمچه دبی بپاری خوتان بدهن و
بتابنەمە لای مەلائیک و ماره تان
بپری". من له جىگەی خۆمە و سوور
ھەلگەرام، دەمزانى ئە ویش بە و چاوه
سەبیرى من ناکات، ئەو بیزاوه ستان
گوتى: "خالۇ ئەمە دايىكى منه، راستە
بۈختىانىان پېتاڭىدۇوين و لە
ترساندا سەردى خۆمان ھەلگرتووه،
بەلام باش دەزانم ھە ویش بە
چاوى کورى خۆسى سەبیرى من
دەکات" ئىدى ئە ویش بېدەنگى
لیکرد، بۆ نویزى ھە بینی چووه
دەرى، کاتىك گەپایە و دووباره
بانگی کردىنە و گوتى: "مەلا دەلى
ھە رەچەندە ئیوان و ھک دايىك و کور
سەبیرى يەكتەر دەکەن، بەلام شەرع
قەبول ناکات لە ژوورىنک دا بخون،
يان دەبى ماره بکرىن يان دەبى
کورەكە شىرى ڙەنکە بخوات!" بۆ
يەكلابى كىرنە و ھى ئە و مەسەلە يە
مەلا و دوو كەسى دىكە هاتته مالى،
ناچار من چوومە ژوورەكە دىكە و
لە بەرچاوى دوو پیاودا مەمکەم لە
دەمى ئەو ناو، ئىدى بیوین بە دايىك
و کور، ئەوكاتە مەلا كاغەزىكى
نۇرسى و ھەر دوو شاهىدەكەش
ئىمزايان كرد، ئە وەيان كرد بە
سەنەدۇ بیتىان داین.
ئىمە دايىك و کور بیوین، لە
ژوورەكە دا دەنۋوستىن. ھە ممو
ھەول و تىكىرشام بز ئە و بیو
کورەكەم گەورەتەر بکەم و ۋەن بۆ
بخوازم، ئىمە بەر دەۋام كارمان

ئىدى منىش دەمم كرايە وەو
اسىتى رووداوهكەم بۇ كىزانە وە،
هەوان داخباربۇون، بەلام مەردانە
لەلىنى هەرجۈزە يارمىھەتى و
باوكارىيەكىيان پېداين. ئە و بە كابراو
نەنكەكى گوت: "من تەننیا يەك نەكام
ئىۋە ئەۋەدە كە دايىم و باوكىشىم
ەزانن ئىمە لىرەرين، هەرچەندە
ايكم ھاوسۇزى لەكەلدا كىدووپىن و
ارەرى پېداوين، بەلام باوكم ئامادە
بۇو خۆى بە خاۋەن بىكات" ئە و
سەھە لەلۇي مائىنە وە، من و ۋەنەكە
ژۇرۇن ئەخەوتىن و ئەوانىش لە
وورەتكە دىكە.
زىيان بە و شىۋوھە نەدەگۈزەر،
زىيە بېرىمارمان دا ھەردۇو كەمان
دەواي ئىش دا بىكەرىيەن، ئە و لەكەل
سابرا لە كارگەسى ساوار دەستى
كەكاركىدىن كرد، پاش ماوەيەك لە
الىيکى دەولەمەندىدا منىش وەك
زمەتكاردا مەزرام.
ئە و ۋەن و مىرددە ناوىيان
زەنەنەل و زەنەنەب) بۇو، مەندىلان

کترن، پیشتر در او رسی بونه،
راتر کابرای خاوهن مال پرسی:
مه ئو خوشکه ناناسین، بزانين
یه و چون گه یشتونه ته ئیره؟ چی
ه ئیمه دهکری تا خزمه تان
دنه؟!!

ئوان وا تیگه یشتیبون که من
خوشم و ئو منی بۇ لای دکتور
ناواره.

من ددمم قرمابوو، هیچ
لامیکم شک نده برد، بەلام ئو
پیکه نینه و بەرسقی دایه و هو
سوتی: "حال ئوھی لە ئیمه
ومایه، لە حوسنی کەربلاش
قومايىه، لەھیچ و خۆرایى
پەشەی مەرگمان لىكراوه، ئوھ
یکى برايدەرىيکى خۆمە، وەكو
یکى منيش وايد، بەلام خزم و
سانى دلیان لى پیس كردووين و
يانه و بمانكۈژن، بۆيە سەرى
ۋۆمان ھەلگرتۇوه و بۇ لای ئیوه
اتقۇوين، ئې وهش خوتان و
وداتان !!

سیاوهکی لهوی ههبوو. کاتتیک
بے زین وام زانی دهرگەی
ھەشتمان لیکراوەتھە. لھوی
کیمکمان گرت و بەرهەن ئەو
سویتە رۇیشتىن كە ئەو پىتەزانى.
لە کولانىكى تەنگىبەردا
درگەيىكى بچۈكۈلانە كەوتە
رەپېشىت و ۋەنگى بەھەبىت
شوازى لىكىرىدىن، ئەو بەکوردى
سەھى دەكىرد، بەلام بە زەممەت
سى تىدەگەيشت. دواى نىوھەرۇ لە
درگە درا، ڏەتكە دەرگەي كىردى،
اوپىك ھاتە ۋۆرۈ، بەرلە وھى
لەلامان لېيکات، بەخېرھاتنى
كىرىدىن.

من نەمدەزانى چۈن بەسەرھاتى
وۇميان بۇ بىڭىمەوه، پېشتر لەسەر
وەش رېكەكە و تېبۈپىن كە چى
ئىبنىن. لە دواندن و پرسىياركىدىن دا
باربۇو كە زۇرباش مالى ئەھۋىان
دەناسىسى، دواى شىيوخاردىن
درگەي قىسە كىرىدىن كرایەوه، بەو
تېبۈپە يۈم دەركەوت كە ناسىساۋى

ئەو ھۆکارانەی ژنان لە دەرھوھى بازنهى دەستەلات دادەنپىن

ئاما ده كردىنى : پەروپىن فەي زو للا

پیویستیه کانی روزانه و بزیوی خوی و مدلله کانی چاوی له دهستی پیاویه هرگیز ناتوانی ئازادانه بیر بکاته و هو ئازادانه بیربار بذات. راسته ئیستا و دکو پیشتو نیه، هندیک له ژنان موقچه خویان هېي، هندیکیان دهستیان به بازرگانی راگی یشتتووه، بهلام دیسانه ووه بهمۇی ھاوبىركىدىنى رەگەزبىوه وھر گردىراوی پیاوان. میزۇو سەلماندوویەتى ئو ژنانەی پیگە ئابوریان بەھىزە، بزیوی تارەتە زەن از زەن بىرىشىدا

و خانی دهسته لاته که یان دا هه یه.
یه ئیدی ئه و ژنانه به ده گهنه
پرژینه سه پرسی ژنان و
زینه و هر ریگه چاره سه رکردنی
شه کانیان. راستیه که هر ژنیک یان
و ژنانه که له لایه ن پیاوانه و به
سته لات ده گهنه تو ای نه و هدیان
ئی ده رگه له کیشنه ژنان بکهنه وه.
ئه گه رسه بیری میژووی سالی
199 بکهین، ده بینن تانسو چیله ر
تورکیه، به گم خالید له به نگلادیش
پاکستان بینه زیر بو تول له پاکستان
با تک تک تول له پاکستان

ست دهکن و به ژیرد دسته‌ی
یانه‌یانه‌وهو نیاراده‌یان لازم
کهن.
ئایین و بیرون‌چوچونی کونینه
ئایین له جیگیرکردن بیری
ئینه رولی ئاشکراي ههیه ،
وهـتا له زوربهـی ولاـتـان دـا ئـایـين
ـهـ خـزمـهـ بـیـرـ وـ كـولـتـورـي
ـاـلـارـيـ رـاقـهـ دـهـكـريـ وـ
ـوـسـ رـيشـكـ دـهـكـريـ .ـ كـولـتـورـيـ ئـايـينـيـ
ـرـفـهـ تـيـ رـاستـيـنـيـ وـكـهـهـقـهـيـ بـهـ ژـنـ
ـادـاتـ،ـ هـوـلـ دـهـدـاتـ ژـنـ لـهـ
ـرـفـهـ بـاـنـزـهـ اـمـدـ مـلاـتـاـ

لاتیکا شیوه‌ی تایبه‌تی خوی هه‌یه
به‌شیواری خوشی دهرده‌که‌وی.
لوازکردن و بیوستکردن ژنان
ئاشکرایه به‌هه‌ی زیردسته‌یی
داگیرکردن نیشتمان تا ئیستاش
زمه‌لگه‌ی ئیمه له‌زیر باری داب و
ره‌بریتی کونینه ده‌نالیتی، به‌مه‌ش
رۇققى کورد تىكىدشکىندرى و لواز
بیوپست دهکرى، تەنانەت ژنان
بۇشیان به‌شیواریک له‌شیوارەكان
اوکارى سازاندى زەمینەی
وازکردنی خویان دەکەن، بۇ

کنیتی کی حکیمان مسٹر چارکروزو وہ
 ژنانی دیکھ پہ بھیزدہ نئدارہ ترن.
خویندن و هوشیاری
 بیگومان لے کوہملگھے
 پیاوسالاریدا کاریگھے ئے رینی
 لہ سہر په رووردہ کردنی ژنان ہے یہ،
 ہمیشہ بے چاوی کہ متھ سے یہری
 ژنان دھکری، ظامہ شن ٹیرادہ
 باوہریہ خوبیوں لہ کچان دھکوڑی.
 باوکان لہ سہر خویندنی کچان موکر
 نین، دایکانیش بھمہ مساریدہ وہ لینی
 دھروان، بھوہیوہ کچانیش حہز
 بے فیرگہ ناکهن و نائارہزو و دھکن
 زوو گورہ بین و شوو بکن، نیدی
 لہ خویندن بیتی بے ہرہ دہبن،
 نکھن ادھاریش اے کے ہے

لونکه‌ی دهسهه‌لات بسوون و
 رسی ولاته‌کش ئیسلامی بسوون،
 لام ژنانی ولاته‌کانیان له نیو
 شو گرفتدا نغره بسوون و
 یاندنه‌توانی روزگاریان بکه. توانای
 ژپینی یاسای ولاته‌کانیان نه‌بسوون،
 ونکه به‌بئی تیکی‌یشتی کومه‌لگه
 ژپینی یاسا کاریکی ئاسان نیه.
 له بـنگلادیش و پاکستان که
 ان فـرمانبره‌وابوون کـهچى
 زرگانی کـرـین و فـرؤـشـتن بـه
 اـنـهـوـهـ دـهـکـراـ، بـیـاـوـانـ لـهـ فـرـؤـشـتـنـىـ
 هـکـانـیـ خـوـیـانـ نـازـدـبـوـونـ !!
 بـیـثـوـ نـابـوـورـیـ
 تـاـ ئـابـورـیـ ژـنـ بـهـ پـیـاـهـوـهـ گـرـىـ
 اـلـشـنـعـ اـلـنـاـنـ اـلـنـاـنـ تـاـشـنـىـ

میگردید که این روزهای خوش بودند و همه از آنها لذت می‌بردند. اما کمال نیز این روزات را با شوک و تنهایی می‌گذراند. او از این‌جا پس از مدتی که در آنجا زندگی می‌کرده بود، این روزات را با خود برداشته بود. او از این‌جا پس از مدتی که در آنجا زندگی می‌کرده بود، این روزات را با خود برداشته بود.